

తేడా

-మిత్ర

సరైన థియేటర్ ముందుకి వచ్చి, ఆగింది హీరో హోండా. దానిమీద నుంచి మరింత విలాసంగా దిగాడు సాయికృష్ణ.

చుట్టూ ఓసారి చూసి, జేబులోంచి కర్చీఫ్ తీసి, నుతారంగా ముఖం అద్దుకున్నాడు. ఎండకొంచెం ఎక్కువగానే ఉంది.

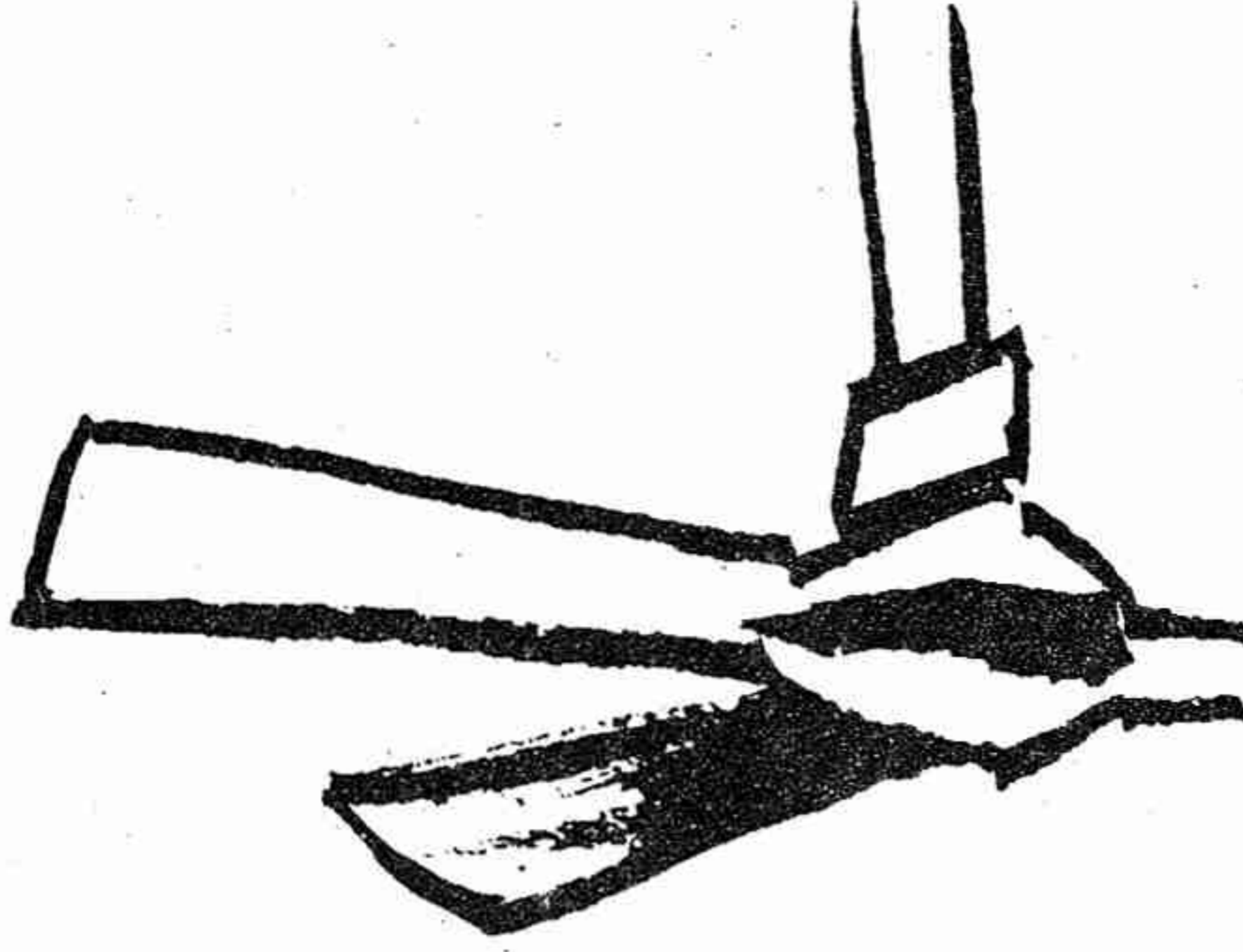
తరువాత, హోండాని స్టాండ్ లో పెట్టి, టాకెన్ తీసుకున్నాడు. సినిమా ప్రారంభమయ్యేందుకు ఇంకా పావుగంట లైం ఉంది. సినిమా కొంచెం పాతది రెండో సారి రిలీజ్ కావడంతో జనం పెద్దగా లేరు.

కౌంటర్ లోకి వెళ్ళి టికెట్ తీసుకున్నాడు తెల్సిన వాళ్ళు ఎవరూ లేకపోవడంతో, ఇక లోపలికి వెళ్ళిపోదామను కుని వెళ్ళాడు.

లోపల కూడా జనం ఎక్కువమంది లేరు. ఒక వరుసలో సీటు చూసుకుని, వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. అదే వరుసలో మిగిలిన సీట్లు ఖాళీగానే ఉన్నాయి.

అప్పటికి ఇంకా ఫ్యాన్లు వేయలేదు.

“ఈ ఫ్యాన్లు వేస్తే ఏం పోయిందో, అసలే ఉక్కగా ఉంది.” అనుకున్నాడు.

మరోసారి కర్చీఫ్ తో ముఖం తుడుచుకున్నాడు. ఇంకొక రెండు నిమిషాలు గడిచాయి: అయినా ఫ్యాన్లు వేయలేదు.

“రాస్కెల్స్!” అని మళ్ళీ తిట్టుకున్నాడు ఆ విధంగా ఓ అయిదు నిమిషాలు గడిచాయి.

అప్పుడే ఆ హాల్లోకి ప్రవేశించాడు ఓ వ్యక్తి. చూస్తే బాగా పల్లెటూరి మనిషిలాగా ఉన్నాడు. ప్రక్కనే పెళ్ళాం, ఇద్దరు చిన్న పిల్లలూ, పెద్దగా మాట్లాడుకుంటున్నారు.

“యూజ్ లెస్ ఫెలోస్” అంటూ వాళ్ళని కాస్సేపు తిట్టుకున్నాడు సాయికృష్ణ. సఫారీ డ్రెస్ అసలే ఉక్క! పైగా ఫ్యాన్లు వేయలేదు! ఆ చికాకుని వాళ్ళ మీదికి చూపించాడు అతడు.

ఈలోగా ఆ పల్లెటూరి వ్యక్తి అక్కడంతా పరిశీలనగా చూశాడు. సాయికృష్ణ పక్కనే ఉన్న సీట్లు అతన్ని ఆకర్షించాయేమో.

వెంటనే ఆయన సాయికృష్ణ ప్రక్కన కూర్చుని, తన పక్కన పెళ్ళాం పిల్లలల్ని కూర్చోబెట్టుకున్నాడు. వాళ్ళని చూస్తూంటే, వాళ్ళకి బాల్యనీ క్లాసుకి రావడం అది మొదటిసారిని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. పిల్లలు కుషన్ సీట్ లో ఎగిరెగిరి కూర్చుంటున్నారు.

“వీళ్ళకి బాల్యనీ ఎందుకో” అని విసుగ్గా అనుకున్నాడు సాయికృష్ణ.

రెండు నిమిషాలయ్యాక, ఇక వాళ్ళ ప్రక్కన కూర్చోవడం ఇష్టం లేనట్లుగా లేచి, ఇంకో సీట్లోకి వెళ్ళి పోయాడు.

ఆ పల్లెటూరి మనిషికి కూడా చెమటపడుతున్నట్లుగా అనిపించి, ఓసారి పైకి చూశాడు. ఫ్యాన్లు లేవు. తిరగడం లేదు.

అతడొక్క క్షణం ఊరుకుని, “ఇప్పుడే వస్తా” అని లేచి క్రిందకి వెళ్ళాడు. రెండు నిమిషాల్లో గేట్ కీపర్ తో తిరిగి వచ్చాడు.

“ఈ స్వీచ్ లు వేసి, ఈ మెయిన్ పైకి లాగితే సరిపోయేదిగదా!” అంటూ ఫ్యాన్ స్విచ్ ఆన్ చేశాడు గేట్ కీపర్.

“మాకు తెలీదు కదయ్యా!” అన్నాడు ఆ పల్లెటూరి అతడు.

“అదేలే, ఇంకా జనం నిండలేదని నేనుకూడా వేయలేదు” అంటూ, కిందకి వెళ్ళిపోయాడు గేటు కీపరు. ఆ పల్లెటూరి మనిషి తన సీటు వైపు కదిలాడు.

అప్పటికే ఫ్యాన్లు ‘చల్లగా’ తిరగడం మొదలెట్టాయి! సాయికృష్ణ ముఖం నల్లగా మాడిపోయింది.

మిత్ర

8/275-3, గొడుగుపేట,
మచిలీపట్నం - 521 001.